

Nytt beite. Kyrre Nakkim slutter med politikk i NRK for å bli magasin- og debattredaktør. Les på ap.no/kultur

Politisk historie. Pål Steigans biografi ble lansert i går kveld. Les på ap.no/kultur

hvis Kulturrådet skulle gå inn i et godt kunstnerisk prosjekt og treke ut den delen man av politiske grunner ikke likte, sier Slettholm.

- Opprettholder fiendebildet

Bård Larsens kritikk er et skoleeksempel på hvorfor forholdet til Nord-Korea er så statisk, mener kunstner Morten Traavik.

- Han vet ikke hva han snakker om. Jeg har debattert med ham før og vet at han ikke har vært i Nord-Korea, han kjenner ingen nordkoreanere og har ikke en gang tatt seg bryet med å sette seg inn i hva prosjektene mine handler om. Jeg vil gjerne poengtere at det er ingenting som gjør konservative nordkoreanske generaler så glade som folk som Larsen, som åpenbart ønsker å opprettholde fiendebildet. Han er en stadig en-sommere kald-krigsnostalgiker som kun argumenterer på prinsipielt grunnlag, et desperat brøl av

uvitenhet og ignoranse, sier han.

- Det er lett å sitte på trygg avstand og være indignert. Men vi har boikottet Nord-Korea i 60 år nå, og landet består fremdeles, sier Morten Traavik.

- Dobbeltmoralsk hyklari

Per Anianssen, teatersjef ved Av-ant Garden i Trondheim, der Traaviks siste prosjekt, *Work in Progress* ble satt opp forrige uke, reagerer også sterkt på Larsens kritikk.

- Morten Traavik tør det ingen andre tør. Han trekker frem menneskene som lever i et system som er svært komplisert å leve i. De lider ikke bare under en diktator, men også under et totalt fravær av diplomati som kunne ha bidratt til å lette menneskenes vilkår. Det er et dobbeltmoralsk hyklari at vi vet hvilke lidelser som utspiller seg, men svarer med et fullstendig fravær av politiske løsningsvilje og kommunikasjon, sier han.

Han peker på Larsens Civita-tilknytning.

- Civita er for meg like ensopret som mange av regimene de kritiserer, sier han.

- Jeg savner en åpning for refleksjon og kompleksitet. Larsen er med på en høyreside-kampanje mot kritisk kunst og bruker sin posisjon i Civita til å spre utrolig ugjennomtenkt analyse av ting han ikke har peiling på, kun med ideologiske siktemål. Å avslå en utstrakt hånd slik Larsen gjør, manifesterer bare de etablerte fiendebildene, sier han.

På nett

Les Bård Larsens kronikk på ap.no/meninger

Maria Menas nye album låter mer energisk og utfordrende enn tidligere utgivelser, mener vår anmelder. FOTO: LISE ASERUD/NTB SCANPIX

Nye takter fra Mena

Album pop

Maria Mena
Weapon in mind

4 Har innført nye elementer i popen og frisket opp lyd bildet.

Et bredere musikalsk spekter og en selvsikker demonstrasjon i popkvaliteter. Noen svake punkter, men det ødelegger ikke for helhetsinntrykket.

Maria Mena er kanskje den mest suksessfulle av Norges kvinnelige popartister. Høye platesalg, mye oppmerksomhet i mediene og en sympatisk personlighet. En sterk posisjon i den norske musikkverden og slik sett også toneangivende for lyden av norsk pop. Derfor er det et interessant grep at det ferske albumet hennes dukker opp på Spotify halvannen uke før ordinær lansering, og det uten forvarsel. For markedet kan det potensielt føre til økt etterspørsel hvis folk liker det de hører. Karrieremessig virker det friskt og medfører et visst overraskelsesmoment; det hele virker ikke for overregissert, selv om det antagelig er en plan bak.

Lyden av høst

Så var det innholdet. Mena er mest kjent for melankolske ballader med rike komposisjoner. At albumet kommer når høsten er over oss, er neppe tilfeldig - musikken har mange kvaliteter som passer med årstiden. Her velger hun allikevel å innføre nye elementer og friske opp lyd bildet. Åpningssporet «interesting» drives av en trillende pianolinje og et mer beatorientert komp. Det lyder stort og fokusert, et skritt vekk fra noe av minimalismen

man kan forbinde med Mena. Tankene går til mindre norske artister som Team Me.

Her viser Mena sider av seg selv som har havnet mer i bakgrunnen på tidligere utgivelser. Singelen «Fuck you» gir oss større doser nerve og utadvendthet. Låten er fengende og direkte i sin kritikk av «kjipe folk på nettet». Den blir fulgt av «All the love», som tar steget fullt inn i kontemporær elektro pop. «You're all telling stories» er en annen komposisjon som flørter med dansefaktoren, satt i kontrast med rolige, akustiske vers.

Radioformelen

Fremdeles er musikken grunnet i melodisk, til tider sår, vokal og lette pianoakkorder. «You make me feel good» tar utgangspunkt i denne formelen og utvikler seg til en rytmisk danselåt med stadig gjentagelser av tittelen. Et par av refrengene på platen er kanskje i overkant repetitive og kan virke mer obligatoriske enn fullendte. Men det er kanskje like mye et sjangerkjenne-tegn som et problem. Allikevel taper noe av materialet seg ved å være i overkant fornet radio-musikk.

Stort og åpent

Samtidig er albumet preget av en selvsikkerhet som kler uttrykket. Produksjonsmessig lyder det imponerende: stort og åpent med smakfull bruk av strykere og elektroniske elementer. Et friskt pust i Menas musikk, mer energisk og utfordrende. Stemmen er nydelig. Materiale som kan være attraktivt i et internasjonalt marked. Det holder flere steder, men Mena kommer seg raskt på beina. Hun beholder nok posisjonen sin i Musikk-Norge en god stund fremover. **Eivind August Westad Stuen**